

İKİNCİ DÖNEM BAŞLARKEN

Soma Belediyesi SOBEM Dershanesi'nin en güzel, en çalışkan ve en sempatik kızlarından biridir. Öğretmenlerine saygılı, arkadaşlarla olan ilişkisi sempatik, girdiği yeri neşelendiren cıvıl cıvıl bir öğrencimizdir. Kendisine “Çok güzel bir kızsın. Manisa'da senin kadar güzel kız yok.” diye takıldığımda, S.“ Manisa'da bile benim kadar güzel kız yokmuş.” diye, arkadaşlarına kendisini övermiş. Her dershaneye gittiğimde mutlaka bir bahane ile beni görür ya notlarını gösterir ya da bir şeyler sorar; ben de her zamanki “Güzel Kız” diye iltifatımı eksik etmem. Sadece S.ye değil, diğer öğrencilerime de erkekse “yakışıklı”, kız ise “Güzel Kız” diye iltifat etmek eğitim hayatımdaki alışkanlıklarımdandır. S. de iltifatlarımdan inanılmaz sevinç duyduğunu okulda Öğretmenlerine, evde anne babasına gururla anlatmış. Bu yaşlardaki Gençlerin hassasiyetini elli yıldır gözlüyorum. Özellikle karma okullarda Gençlerin en yumuşak karnı, birbirlerine güzel görünmeleri ve güzelliklerinin Özellikle anne babaları, öğretmenleri tarafından dillendirilmesidir. Bir gün dershaneye gittiğimde beni gören S. benden kaçır bir

Şekilde uzaklaştı. Teneffüslerde yanıma gelmez oldu. Ertesi günlerde baktım Teneffüste yalnız başına bir köşeye çekilmiş ve olabildiğince üzüntülü bir hali var.” S. hayrola hasta mısın neyin var?” dediğimde kaçarcasına yine benden Uzaklaştı. S.nin bu davranışlarına bir türlü anlam veremedim. Dershanenin müdürü Tuncay Bey'e S.nin durumunu sorduğumda “ Hoca'm, maalesef S.nin anne babası boşanmak üzere mahkemeye başvurmuşlar. Bu ayın yirmi Yedisinde de duruşmaları varmış” dediğinde S.nin benden kaçışının sebebini anladım. Hemen S.yi çağırdım. Olayı bir de S.den dinledim ve Tuncay Bey'in Verdiği bilginin doğruluğunu öğrendim. Bir an ne yapabilirim, diye düşündüm. Hemen aklıma annesini çağırmak geldi. Çağırdım, bir süre sonra annesi geldi. Baktım kızım yaşında bir bayan. Sebebini sordum. Beyinin kredi kartını kayına verdiğini, kayınının da limit dışı harcama yapıyor, yaptığı harcamayı Ödeyemeyince borcun üzerlerine kaldığını ve maddi sıkıntı içinde olduklarını Söyledi. Bunun üzerine ben de evlenirken “ tasada, kederde ve sevinçte beraber olmak üzere” nikâh defterine imza attıklarını kendisine hatırlattım. Dedim ki “Hiçbir evlilik birinci evliliğe benzemez; gençsiniz, çalışır bu sıkıntının üstesinden gelirsiniz. Bunu unutma! Bak gençsin, yalnızlık Allah'a mahsustur. Yarın talibin çıkacak evleneceksin. Kızın S.yi de hâkim sana veya babasına verdi. Zaman zaman evine gelecek. Pekâlâ, evlendiğin adama kızının nikahı düşer mi düşer. Evlendiğin beyin de aynı yaşta bir erkek çocuğu varsa aynı evde bulunmaları sıkıntılı olmaz mı?” dedim ve kitabımdaki “Açım, Açım, Açım!” başlıklı yazımı kendisine okuttum. Yazıyı okuduktan sonra bayan bir Tuhaf oldu ve “Ben bunları hiç düşünmemiştim Hoca'm.” dedi. Arkasından beyini çağırdım. Aynı şeyleri beyine de söyledim. Aynı

yazıyı ona da okuttum. (Evliliği sıkıntıda olan okurlarım mutlaka “ EĞİTİM ÖĞRETİM DEDİKLERİ” adlı kitabımda Manisa’da geçen “ Açım, Açım, Açım” başlıkla bölümü okusunlar.) Sanmasınlar ki birinci evlilikte yaşadıkları problemler, ikinci evliliklerinde olmayacak. Birinci evliliklerinde yaşadıkları problemin sarmalını, ikinci evliliklerinde de yaşacaklarını asla gözden ırak tutmasınlar. Nihayet her ikisi de yumuşadı. Duruşmaya kalmadan mahkemeyi geri aldılar. S.nin de yuvası kurtuldu. Bizim güzel kız S. babasının da evde olduğu bir zamanda, bir öğle teneffüsünde SOBEM'in bütün öğretmenlerini evine davet ederek annesinin yaptığı güzel pasta ve Böreklerden bizlere ikram etti. S.nin de eski neşesi yerine geldi.

Bu arada yurtdışında kalmam nedeniyle oradaki aile yapısını da kısmen inceleme fırsatı buldum. Batıda aile hayatı maalesef büyük bir çöküntü içinde. Bu çöküntü sonucu babası belli olmayan çocuk sayısının oranı, günden güne korkutucu bir şekilde artmaktadır. Almanların bizim aile yapımıza olan Övgülerini bizzat yakın Alman dostlarımdan işittim. Özellikle Alman dostlarımla bulunduğum bir toplantıda lisemiz Kardeş Okul İgolstadt Apian Lisesi Müdürü Dr. Frans RiEDERER'in Türk aile yapısı hakkındaki konuşması Beni oldukça duygulandırmıştı. Aile yapımıza imreniyorlar. Hastaneye düşen bir Alman'ın çocuğu dahi ziyaretine gelmezken, yurттаşlarımızdan biri hastaneye yattığında eşinin dostunun ve uzak hemşerisinin hastane ziyaretleri bile dikkatlerini çekmektedir. Özellikle bizzat şahit olduğum bir olayı anlatarak işin vahametini sizlere arz etmiş olayım. Almanya'da, Bielefeld'de Okul Aile Birliği'nin tertiplelediği ve yüksek dereceli bir polis yetkilisi tarafından verilen “ Almanya'da Çocuklara Cinsel Taciz” konulu konferansa katıldım. Konferans sonucu her dilde hazırlanmış “Nereye Gidiyoruz?” başlıklı bir broşür dağıtıldı.. Ben de Türkçe hazırlanan elli beş sahifelik broşürü aldım ve bir solukta okudum. Bu broşürden size bir paragraf sunduğumda, Almanya'da aile yapısının ne büyük çöküntü içerisinde olduğunu arz etmiş olacağım.

Sahife 55. başlık “ Çocuklara Cinsel Tacizde Suçlular”

“Yakın sosyal çevrede seksüel anlamda şiddetin suçluları genellikle erkekler olmaktadır. Bunlar da genellikle aile dışından değil, çocukların güven duyduğu aile yakınlarından birisidir. Suçlular genellikle aileden birisi, üvey baba, üvey erkek kardeş, annenin bir erkek arkadaşı veya amcası veya babası da olabiliyor.” (Geniş bilgi: www.polizei.propk.de)

Başka söze hacet var mı? Evet sonuna kadar aile. Dünya cennetinin huzurlu bir aile olduğunu unutmayalım. Bu huzuru temin de karı koca her ikisinin görevidir. Reçetesi ise,“Kadın deli olduğunda erkek, veli; erkek deli olduğunda, kadın veli olacak.” Şu anda ülkemizin en büyük teminatı aile yapımızın hâlâ dipdiri olmasıdır. Ailemizi yaşatalım. Çocuklarımızın sağlığı ve başarısı açısından bunun önemini belirtmeme gerek var mı, bilmiyorum